

Nora Smaali Etxezabal

Emaila • 2 aipamena

Nora naiz eta 12 urte ditut. Ormaiztegin bizi naizen arren, Beasaingo Andramendi Ikastolako 6.mailako ikaslea naiz. Nire zaletasunak igeriketa, abestea eta irakurtzea dira.

Nire bigarren sariarekin oso pozik nago. Eta badakizue ez badituzue printzeak gogoko ozen esan.

EZ DITUT PRINTZEEN IPUINAK GOGOKO

Printzesen ipuin guztietan, printze bat dago, baina nire ipuin honetan, "ez".

Ile motza zeukan eta pekaz jositako aurpegi ederra zuen neska baten istorioa kontatzera noa. Leire da bere izena, eta ipuin erromantikoak irakurtzea ikaragarri gustatzen zitzaion, baina, ez betiko ipuin ohikoak, benetako maitasun istorioak baizik.

Egunero bezala Leirek eguna ikastolan pasatu, lagunekin pixka bat ibili lanak egin eta oheratzeko prestatzen ari zen. Oheratu aurreko momentu hori, benetan berezia izaten zen berarentzat, irakurtzen ari zen ipuinarekin zerikusia zuen ametsen bat egiteko irrikatan egoten baitzen. Nik kontatu behar dizuedan istorioa berari egun batean loak hartu eta pasatutakoa da.

Leire loak hartu zuen eta irakurtzen ari zen liburuko gaztelu eder batean esnatu zen. Oso gaztelu handia eta ederra zen. Leireri minutu batzuk kostatu zitzaion zer pasatzen ari zitzaion ulertzea. Behin ametsen sartu zela ulertu zuenean, gazteluko atea irekitzen saiatu zen, baina... Ezinezkoa!

Atea nondik ireki zezakeen jira eta buelta zebilen bitartean ertz batean ohartxo txiki bat aurkitu zuen. Hauxe jartzen zuen:

-Atea irekitzen saiatuko zara baina ezingo duzu ireki. Itxaron iezaiozu zure printzeari eta berak lagunduko duzu istorio hau ondo amaitzen.

Leirek ezin zuen sinistu irakurri zuena, eta nota txiki-txiki egin eta buruari eragiten hasi zen. Zer egin pentsatzen ari zen bitartean, eta jada ideiak bukatzen ari zitzaizkionean.... Omar printzea azaldu zen eta bere burua eskaini zion Leireri hortik ateratzen laguntzeko.

- Lasai oraintxe erreskatatuko zaitut printzesa ederra.

Leire oso haserre jarri zen eta printzea antzarrak perratzerantz bidali zuen:

- Nolaaaa! ni ez naiz printzesa eta ez naute printze txatxu batzuk hemendik aterako. entzun didazu?

Printzeari sekulako oilo ipurdia jarri zitzaion eta korrika bere zaldi ederrarekin joan zen.

Leirek ateratzeko ideia bat pentsatu beharra zeukan bestela printze urdin batek atera beharko zuen. Bi egun geroago, Leireri ideia bat bururatu zitzaion. Gazteluan zeuden gauzeekin hego batzuk egin eta gaztelutik hegan atera, oso ideia arriskutsua eta zaila zen, baina ondo aterako balitz gaztelutik aterako litzateke.

Leirek ohearekin eta maindirearekin hego arraro batzuk egin zituen, gazteluan proba egiterakoan hegoak puskatu egin ziren, bigarrenengo aldiz saiatzerakoan, koadroekin egitea erabaki zuen, egin zuen baina koadroak ere puskatu egin ziren, hirugarrenean atera zitzaion. Hegalak egiteko puskatutako gauza guztiak erabili zituen: hegoak egiteko koadro puskatuak eta besoetan eusteko eta koadroak elkartzeko maindireak.

Saiakera egitera joan behar zen, Leirek beldurtuta, begiak itxi eta salto egin zuen. Atera zitzaion. Leire garrasika, saltoka eta barrezka hasi zen, eta konturatu gabe bere oihuekin esnatu egin zen. Lastima handi izan zen hura, bere ipuineko printzeari bere kabuz gauzak egin zitzakeela erakutsi nahi baitzion.

Leirek amets honetan parte hartu duenetik, askoz ere garbiago dauka emakumeak daukan indarra eta bakarrik ateratzeko balorea, eta gau horretatik aurrera edozein ikaskide larrituta edo estututa ikusten duenean, bera izaten da lehenengoa laguntza eskaintzen.